

[Aksel Larsen.]

tierne arbejder så knagende godt sammen, og hvis et regeringsparti skulle finde på at ville sætte en trumf på i samarbejdet, så sker det kun én gang. Ja, ja, jeg ved jo ikke, hvordan regeringspartierne interne forhandlinger er gået, men jeg har en levende fornemmelse af, og jeg tror, de fleste også kan slutte sig til det, at da udpantningsfristen for landbrugets momsbetalinger forlængedes, så var det fordi et regeringsparti satte trumf på, og det satte mere trumf på, da det derpå drejede sig om at give landbruget en forlænget frist for momsbetalingerne. Jeg vil dog tro så godt om de to andre regeringspartier, at de ikke ønskede noget sådant, men det kunne altså lade sig gøre at sætte trumf på. Det var anden gang. Og tredje gang, ja, det var den forhøjede landbrugsstøtte, de famøse 125 mill. kr., hvor jeg tillader mig at tro så godt om de to regeringspartier, at de nok ville have ventet en måned for at få det igennem i folketinget på ordinær vis, men det tredje regeringsparti satte trumf på og sagde: det skal være nu. Så det er spørgsmålet, hvor godt samarbejdet går. Men alligevel er det noget trist, at en regering, der bl. a. råder over et helt landbrugsparti, venstre, og et halvt landbrugsparti, de radikale, ikke er i stand til efter 14 måneders regeringsperiode at komme og fortælle noget om, hvilken landbrugs politik med perspektiv i den har. Det kan regeringen ikke, og derfor giver vi den det råd — og den burde have taget vores dagsordensforslag: så tilkald da nogle eksperter, som i hvert fald kan vejlede regeringen og hjælpe den til at få en landbrugs politik.

Chr. Thomsen: Det er kun lige et par enkelte bemærkninger til hr. Aksel Larsen. I virkeligheden er problemet meget mere enkelt, end hr. Aksel Larsen og andre tror. Hvis man kører en landbrugs politik, der alene hviler på produktionen, så sker strukturændringerne i landbruget ganske af sig selv med eller uden folketingets medvirken. Og jeg har ikke nogen som helst respekt

hverken for hr. Morten Langes eller hr. Aksel Larsens vidsyn, når det gælder landbrugsproblemer, når jeg tænker tilbage på, hvilket mas jeg havde for kort tid siden med at slæbe SF med til bare en 35 ha fri sammenlægningsgrænse.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: 35 ha var mit forslag, og jeg er hverken blevet slæbt eller noget andet. Det var et rigtigt forslag, alene fordi det var ca. 2 gange 17. Jeg var først og fremmest interesseret i, at lånemidlerne — og det var dem, det drejede sig om — var til rådighed for de brug, der mest havde brug for en sammenlægning, nemlig de mindre af dem, og som hr. Chr. Thomsen så rigtigt sagde i går, så spiller sammenlægningsgrænserne ingen praktisk rolle andet end lige netop i forbindelse med spørgsmålet om lånemidlerne.

(Kort bemærkning).

Chr. Thomsen: Så bliver jeg nødt til at sige, at jeg heller ikke giver meget for hr. Morten Langes regnekunst, for hvis hr. Morten Lange kan huske det, så holdt han meget længe på, at vi ikke skulle have en sammenlægningsgrænse på 35, men på 30 ha, og det kan i alle tilfælde ikke divideres med 17.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: De 30 ha var i sin tid en venlig håndsrekning til de radikale — der er mange hænder i denne sag, men hovedpunktet for mig var, at disse grænser ingen rolle spillede for de faktiske sammenlægningsmuligheder, men derimod for, hvem der skulle have økonomisk støtte til sammenlægning, og det synes jeg var en rimelig ting. Om tiderne er skredet længere frem, hvad det angår, kan vi jo se på; men da vi fik den grænse sat, var den fornuftig.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Må jeg indledningsvis til hr. Kjær Rasmussen